

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๐/๒๕๕๓

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา

ประธานรัฐสภาเสนอคำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ได้ความว่า ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ นั้น ปรากฏว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งให้บุคคลได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียง ๑๒๒ คน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา โดยสมาชิกวุฒิสภาที่ครบวาระไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า วุฒิสภาต้องประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภา ๒๐๐ คน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง เมื่ออายุของวุฒิสภาเต็มสิ้นสุดลง จะต้องดำเนินการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อให้ได้สมาชิกวุฒิสภาครบ ๒๐๐ คน ก่อน วุฒิสภาชุดใหม่จึงจะปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญได้ และในระหว่างที่ดำเนินการเลือกตั้งได้ สมาชิกวุฒิสภาไม่ครบ ๒๐๐ คน สมาชิกวุฒิสภาชุดเดิมที่พ้นจากสมาชิกภาพยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๖๘

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ เห็นว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาได้ทุกประการ เพราะ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งจำนวนสองร้อยคน แต่มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ และยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาขึ้นแทนในตำแหน่งที่ว่าง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่ ดังนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาหนึ่งร้อยยี่สิบสองคน จึงปฏิบัติหน้าที่และประกอบกันเป็นวุฒิสภาได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ แล้ววุฒิสภาที่ครบวาระเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ไม่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๖๘ อีกต่อไป

สมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๒๒ คน ที่ได้รับการประกาศเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้ง ได้เสนอความเห็นต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ประธานรัฐสภาพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเลือกตั้งที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญสร้างความสับสนขึ้นในหมู่ประชาชนทั่วประเทศ ถือได้ว่า เป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ประกอบกับเป็นปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อการเลือกตั้งโดยตรงเพื่อยุติปัญหาข้อโต้แย้งดังกล่าว จึงอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า

๑. ในระหว่างที่สมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่ได้รับเลือกตั้งยังไม่ครบ ๒๐๐ คน นั้น การปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จะเป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาที่ครบวาระไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ หรือสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่ที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑)

๒. ถ้าสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่ที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) ต้องทำหน้าที่วุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว หากสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งซึ่งไม่ครบ ๒๐๐ คน จะดำเนินการให้มีการประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้หรือไม่

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้ เมื่อประธานรัฐสภาเห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญด้วยเช่นกัน ประธานรัฐสภาจึงมีอำนาจเสนอคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ เมื่อกรณีมีปัญหากับอำนาจหน้าที่ขององค์กร ศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องดังกล่าวได้

จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งไม่ครบสองร้อยคนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง จะดำเนินการให้มีการประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสาม ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลบัญญัติว่า “ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาจะสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔” และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) บัญญัติว่า “ในกรณีที่สมาชิกภาพ

ของสมาชิกวุฒิสภาลิ้นสุดลงเมื่อครบสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ให้ดำเนินการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันก่อนวันครบสี่ปี ในกรณีเช่นนี้ ให้อายุของวุฒิสภาและสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้ง เริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามสิ้นสุดลง”

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) บัญญัติให้ดำเนินการเลือกตั้งเฉพาะกรณีสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาลิ้นสุดลง โดยที่วุฒิสภายังคงมีอยู่ซึ่งเป็นไปตามโครงสร้างของรัฐธรรมนูญโดยนิตินัยตามระบอบประชาธิปไตย มีสถานะเป็นองค์กรๆ หนึ่งในหลายๆ องค์กร และตามข้อเท็จจริงได้ความว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งกำลังดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) อยู่ขณะนี้ ซึ่งเป็นการเลือกตั้งคราวแรกเพราะเหตุสมาชิกวุฒิสภาชุดที่เปลี่ยนสถานะจากสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการแต่งตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับก่อน มาเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสาม นั้นเอง และสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลง (ครบสี่ปี) ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ (มิใช่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ตามคำร้อง) จากผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ปรากฏว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถประกาศผลได้เพียง ๑๒๒ คน และไม่ประกาศผลจำนวน ๗๘ คน โดยเห็นว่าผู้สมัครทั้ง ๗๘ คน ได้รับคะแนนการเลือกตั้งโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม จึงให้มีการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ไม่ประกาศผล ๓๕ เขต (๓๕ จังหวัด) ใหม่ เป็นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาคราวแรก รอบที่สอง ปัญหาว่าผู้ที่ได้รับการประกาศผลการเลือกตั้งว่าได้รับเลือกตั้งแล้วนั้น จะถือว่ามีสถานะเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้วหรือยัง พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) บัญญัติให้อายุของวุฒิสภาและสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งเริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามสิ้นสุดลง ดังนั้น อายุของวุฒิสภาและความเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้ได้รับเลือกตั้งที่ประกาศผลแล้วจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งถือได้ว่ามีวุฒิสภาโดยพฤตินัยแล้ว เพราะเริ่มนับอายุแล้ว แต่เมื่อมีจำนวนสมาชิกวุฒิสภาเพียง ๑๒๒ คน จะสามารถประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งจำนวนสองร้อยคน” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ และยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่”

ได้พิจารณาบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้กับวุฒิสภาหรือบทเฉพาะกาลก็ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกวุฒิสภาไว้ คงปรากฏชัดแจ้งเฉพาะในมาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่งเท่านั้น ที่ให้วุฒิสภาจะต้องมีสมาชิก จำนวน ๒๐๐ คน และวรรคสองก็บัญญัติถึงกรณีตำแหน่งสมาชิก

ว่างลง จึงให้เลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง และยังได้บัญญัติถึงอำนาจการปฏิบัติหน้าที่ว่าถ้ามีตำแหน่งสมาชิกว่างลงก็ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่ ก็แสดงว่า วุฒิสภาที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้จะต้องประกอบด้วยสมาชิกครบจำนวนสองร้อยคนเสียก่อน และถ้ามีครบแล้ว ต่อมาหากตำแหน่งสมาชิกว่างลง จำนวนที่เหลือก็ดำเนินการและปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยเฉพาะตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาจะว่างลงจะต้องมีเหตุ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ เช่น ถึงคราวออกตามอายุของวุฒิสภา ตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้าม ถูกถอดถอน เป็นต้น รวมตลอดทั้งเหตุอื่น เช่น คณะกรรมการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่กรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับเลือกตั้งกระทำการใดๆ โดยไม่สุจริตก็ต้องถือว่าตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงด้วย มิใช่ว่างลงเพราะเหตุจากการเลือกตั้งที่ได้สมาชิกวุฒิสภามายังไม่ครบ จำนวน ๒๐๐ คน อย่างไรก็ตามสำหรับการประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่นั้น จะต้องพิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ ด้วย ที่บัญญัติว่า “การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมวุฒิสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภาจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในกรณีการพิจารณาระเบียบวาระกระทู้ถามตามมาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๔ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะกำหนดเรื่ององค์ประชุมไว้ในข้อบังคับเป็นอย่างอื่นก็ได้” กล่าวโดยทั่วไปแม้ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่าง จะมีจำนวนเท่าใดก็ตามแต่การจะประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนั้นก็จะต้องมีสมาชิกวุฒิสภาเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ด้วย

ดังนั้น ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาคราวแรก ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) นั้น ต้องให้มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวนสองร้อยคน ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่งเสียก่อน ครั้นเมื่อครบจำนวนแล้ว ต่อมาจะมีตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลง สมาชิกวุฒิสภาที่เหลือก็สามารถประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้โดยจะต้องมีจำนวนสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ ด้วย

คงมีปัญหาคือจะต้องพิจารณาวินิจฉัยประเด็นต่อไปว่า ในระหว่างที่สมาชิกวุฒิสภาได้รับเลือกตั้งยังไม่ครบสองร้อยคน การปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ หรือสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งยังไม่ครบสองร้อยคน

พิจารณาตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ บัญญัติแต่เพียงว่า ถ้าสมาชิกภาพของวุฒิสภาตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสามสิ้นสุดลง ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาคราวแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคห้า (๑) บัญญัติให้อายุของวุฒิสภาและสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาเริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามสิ้นสุดลง โดยไม่ได้บัญญัติว่าให้สมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามนั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอย่างไรอีกหรือไม่ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับกรณีนี้

คือ มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่ออายุของวุฒิสภาลิ้นสุดลง พระมหากษัตริย์จะได้ทรงตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งต้องกำหนดวันเลือกตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่อายุของวุฒิสภาลิ้นสุดลง.....” วรรคสอง บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๖๘ ให้สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่อายุของวุฒิสภาลิ้นสุดลง ตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่” สำหรับอายุของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้ น่าจะหมายถึง อายุของวุฒิสภาชุดที่มีการเลือกตั้ง มิใช่อายุของวุฒิสภาซึ่งมาจากการแต่งตั้ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ และรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง กำหนดให้เลือกตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่อายุของวุฒิสภาลิ้นสุด แต่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคห้า (๑) ซึ่งเป็นการเลือกตั้งคราวแรกให้มีการเลือกตั้งภายในหกสิบวันก่อนวันครบสี่ปี นอกจากนี้ ในวรรคสองของมาตรา ๑๓๑ บัญญัติว่าถ้าอายุของวุฒิสภาตามวรรคหนึ่ง ลิ้นสุดลงก็คือ วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่ โดยมีได้บัญญัติถึงสมาชิกวุฒิสภาชุดที่หมดวาระลงเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ แต่อย่างไรก็ตามพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของบทเฉพาะกาลตามรัฐธรรมนูญต้องการให้สมาชิกวุฒิสภาชุดเก่า ลิ้นสุดลงโดยเด็ดขาด จึงบัญญัติให้อายุของวุฒิสภาและสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาเริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสาม ลิ้นสุดลง คือวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป กรณีเช่นนี้จะนำเอาประเพณีปฏิบัติซึ่งเคยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับอื่นมาใช้ไม่ได้ ดังนั้นแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าสมาชิกวุฒิสภาขณะนี้มีเพียง ๑๒๒ คน ไม่สามารถประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญได้ ดังได้วินิจฉัยแล้วในประเด็นแรกก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ทำให้สมาชิกวุฒิสภาชุดที่หมดวาระลงเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ มีอำนาจ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อีกด้วย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า

๑. สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งมีจำนวนยังไม่ครบสองร้อยคนไม่อาจดำเนินการให้มีการประชุมเพื่อปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ได้

๒. ในระหว่างที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งมีจำนวนยังไม่ครบสองร้อยคน สมาชิกวุฒิสภาที่สมาชิกภาพลิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ไม่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ได้

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ